

сливенски архитекти и скулптори за паметника, за което се изработи програма. От моя страна се настояваше да се обяви конкурсъ между всички български архитекти и скулптори, което обаче не се възприе. При този тѣсенъ конкурсъ представихъ новъ проектъ, който, одобренъ, послужи за база на осъществения вече паметникъ. Първоначалната ми идея, полукръгла стена, която имаше нѣщо ценно и добро, изоставихъ, тъй като, първо, предполага се по-голямъ паркъ и зеленина, по-далеченъ пристѣпъ и виждане, и, второ, градоустройствено въ линия и размѣръ такава стена би била чужда на площада, който нѣма опредѣлено изразени посоки. Въ новия проектъ, който предложихъ, като се запазва мѣсто за костница и се създаватъ плоскости за бюстове, надписи и платформи за случаи на тържества, доминанта остава една висока централна колона съ фигурата на Х. Димитъръ. При това сж запазени съвсемъ спокойни, но силно подчертани хоризонтални и вертикални линейарни и масови елементи, умекчени съ сжщо спокойнитѣ кржгови ниши за бюстоветѣ.

Следъ одобрението на проекта, се пристѣпи къмъ изграждането на архитектурната частъ на паметника отъ владайски гранитъ. Скулптурната работа — главната фигура — се възложи, сжщо чрезъ тѣсенъ конкурсъ между сливенци, на съгражданина ни скулпторъ Стефанъ Пейчевъ, въ нераздѣлно взаимно сътрудничество съ който сж обмислени много на проблемитѣ около паметника. Бюстоветѣ се отдадоха направо отъ Комитета на нѣколко отъ съгражданинтѣ ни млади скулптори.

Разбира се, че такъвъ единъ паметникъ трѣбва да се включи въ съответната градоустройствена рамка, каквато още за сега не съществува, и тогава неговитѣ маси, линии и форми ще получатъ своята истинска стойностъ и утвърждение. Освенъ зеленина, ограда около паметника, самиятъ площадъ трѣбва да се оформи и склучи пространствено отъ стенитѣ на околнитѣ сгради — проблема, която, нека се надѣваме, бждещето ще разреши въ благоприятна за града ни смисълъ.

АРХ. Ю. ЮРДАНОВЪ